

τὸ: «κατ' εἰκόνα» ἑρμηνεύοντες. 340.

ΘΑ'.— Φωτεινιανοί.—ΝΑ'. ἀπὸ Χριστοῦ. — Οὗτος ὁ Φωτεινός, ἀπὸ Σιρμίου ὑπάρχων, ἔτι καὶ δεῦρο περιενόσται. Ὃς τὰ αὐτὰ Παύλῳ τῷ Σαμοσατεῖ ἐφρόνησε. Κατὰ τι δὲ πρὸς ἐκεῖνον διαφέρονται. Καὶ αὐτοὶ ἀπὸ Μαρίας καὶ δεῦρο τὸν Χριστὸν διαβεβαίουνται. 373.

ΘΒ'.— Μαρκελλιανοί.—ΝΒ'. ἀπὸ Χριστοῦ. Ἀπὸ Μαρκέλλου τοῦ ἀπὸ Ἀγκύρας τῆς Γαλατίας. Οὗτος, ἐν ἀρχῇ παραπλησίως Σαβελλίῳ φρονήσας, διεφηνώθη. Εἰς ἀπολογίαὺς δὲ πολλὰς ἐλθὼν, καὶ ἐγγράφως ἀπολογησάμενος, παρὰ πολλῶν τοῖς αὐτοῖς ἐμμένειν κατηγορήθη. Ἴσως δὲ μεταγνοὺς τάχα ἑαυτὸν διωρωσάτο, ἢ οἱ αὐτοῦ μαθηταί. Ὑπὲρ αὐτοῦ γὰρ ἢ ὑπὲρ τῶν αὐτοῦ μαθητῶν ὀρθόδοξοί τινες μέσως ὑπεραπελογούντο. 384.

ΘΓ'.— Ἡμιάρειοι.—ΝΓ'. ἀπὸ Χριστοῦ. — Οἱ Χριστὸν μὲν κτίσμα ἡμολογοῦντες, εἰρωνεῖα δὲ κτίσμα αὐτὸν φάσκοντες, ἀλλ' οὐχ ὡς ἐν τῶν κτισμάτων· ἀλλὰ, φασίν, Υἱὸν λέγομεν· διὰ δὲ τὸ μὴ πάθος προσάφαι τῷ Πατρὶ διὰ τοῦ γεγεννηκέναι, κτιστὸν αὐτὸν λέγομεν. Ὡσαύτως καὶ περὶ τοῦ Πνεύματος τοῦ ἁγίου, κτίσμα παντελῶς ὀρίζονται, παρεκβάλλοντες Υἱοῦ τὸ ὁμοούσιον, ὁμοιούσιον δὲ θέλουσι λέγειν. Ἄλλοι δὲ ἐξ αὐτῶν καὶ τὸ ὁμοιούσιον παρεξέβαλον. 400.

ΘΔ'.— Πνευματομάχοι.—ΝΔ'. ἀπὸ Χριστοῦ. — Οὗτοι περὶ μὲν Χριστοῦ καλῶς ἔχουσι, τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον βλασφημοῦσι, κτιστὸν αὐτὸ ὀρίζόμενοι, καὶ οὐκ ὄν ἐκ τῆς θεότητος, μᾶλλον δὲ καταχρηστικῶς διὰ ἐνέργειαν κεκτίσθαι, ἁγιαστικὴν αὐτὸ δύναμιν φάσκοντες εἶναι μόνον. 473.

ΘΕ'.— Ἀρειανοί.—ΝΕ'. ἀπὸ Χριστοῦ. — Οὗτος Ἀέριος ἀπὸ Πόντου ὀρμάται. Ἔτι δὲ δεῦρο περίεστι πειρασμός· τῷ βίῳ. Πρεσβύτερος οὗτος ἦν τοῦ ἐπισκόπου τοῦ Εὐσταθίου ἐν Ἀρειανοῖς διαβληθέντος· καὶ ἐπειδὴ αὐτὸς Ἀέριος αὐ κατεστάθη ἐπίσκοπος, πολλὰ κατὰ τῆς Ἐκκλησίας ἐδογματίσει, τῇ μὲν πί-

στει ὧν Ἀρειανὸς τελειότατος, περιττότερον δὲ δογματίζει. Μὴ δεῖν φησι προσφέρειν ὑπὲρ τῶν προκεκοιμημένων. Νηστεύειν δὲ τετράδα καὶ προσάββατον καὶ Τεσσαρακοστὴν καὶ Πάσχα κωλύει· ἀποταξίαν κηρύσσει. Σαρκοφαγία δὲ παντοίαις κέχρηται καὶ τυραγαθῶς. Εἰ δέ τις τῶν αὐτοῦ βούλοιο νηστεύειν, μὴ ἐν ἡμέραις τεταγμέναις φησὶν, ἀλλ' ὅτε βούλεται. Οὐ γάρ εἰ ὑπὸ νόμον. Φάσκει δὲ μὴδὲ εἶναι διαφορώτερον ἐπίσκοπον πρεσβυτέρου. 504.

ΟΣ'.— Ἀνόμοιοι οἱ καὶ Ἀετιανοί.—ΝΣ'. ἀπὸ Χριστοῦ. — Ἀπὸ Ἀετίου τοῦ Κίλικος, διακόνου γενομένου ὑπὸ Γεωργίου τοῦ τῶν Ἀρειανῶν ἐπισκόπου τῆς Ἀλεξανδρείας, οἱ καὶ Ἀνόμοιοι καλούμενοι, παρὰ δέ τισι καὶ Εὐνομιανοί δι' Εὐνομίον τινὰ μαθητὴν Ἀετίου. Παντάπασιν δὲ Χριστὸν καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα ἀπαλλοτριούσι Θεοῦ, κτιστὸν αὐτὸν διαβεβαίοντες, καὶ οὐδὲ ὁμοιότητά τινὰ ἔχειν λέγουσιν. Ἐκ συλλογισμῶν γὰρ καὶ Ἀριστοτελικῶν καὶ γεωμετρικῶν τὸν Θεὸν παριστᾶν βούλονται, καὶ Χριστὸν δῆθεν μὴ δύνασθαι εἶναι ἐκ Θεοῦ διὰ τοιούτων. Οἱ δὲ ἀπ' αὐτοῦ Εὐνομιανοὶ καλούμενοι ἀναβαπτίζουσι πάντας τοὺς πρὸς αὐτοὺς ἐρχομένους, οὐ μόνον ὀρθοδόξους, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἀπὸ Ἀρειανῶν, κατὰ κεφαλῆς ἄνω τοὺς πόδας στρέφοντες τῶν βαπτιζομένων, ὡς πολὺς ἄδεται λόγος. Τὸ δὲ σφαλῆναι ἐν τινὶ πορνείᾳ ἢ ἐτέρᾳ ἁμαρτίᾳ οὐδὲν εἶναι φασίν· οὐδὲν γὰρ ζητεῖ Θεός, ἀλλὰ τὸ εἶναι ἐν ταύτῃ μόνῃ τῇ αὐτῶν νομιζομένη πίστει. 516.

ΒΙΒΛΙΟΝ Γ'.

Τμήμα Ε'.

ΟΖ'.— Διμοιρίται.—ΝΖ'. ἀπὸ Χριστοῦ. — Οὐχ ὁμολόγουν τελείαν τὴν ἐνανθρώπησιν Χριστοῦ· τινὲς τούτων ἁμοούσιον τὸ σῶμα τῇ θεότητι ποτὲ ἐτόλμησαν λέγειν· τινὲς δὲ ποτὲ ψυχὴν εἰληφέναι αὐτὸν ἡρνοῦντο, τινὲς δὲ διὰ τοῦ λόγου τοῦ,